

Sygn. akt V CSK 32/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie z wniosku T. W. i I. W.
przy uczestnictwie T. [...] S.A. w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 sierpnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców od postanowienia
Sądu Okręgowego w O.
z dnia 10 lipca 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Z uzasadnienia skarżonego postanowienia wynika, że oddalenie apelacji wnioskodawców od orzeczenia Sądu Rejonowego oddalającego ich wniosek o ustanowienie służebności przesyłu na rzecz uczestnika postępowania na należącej do nich nieruchomości nastąpiło z tej przyczyny, iż Sąd Okręgowy przyjął, że uczestnik nabył prawo do służebności odpowiadającej w swojej treści służebności przesyłu przez zasiedzenie, jako jej posiadacz w dobrej wierze.

Wnioskodawcy uzasadnili wniosek o przyjęcie do rozpoznania ich skargi kasacyjnej kwestionującej to rozstrzygnięcie potrzebą wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów oraz okolicznościami, z których wynika, że skarga jest oczywiście uzasadniona. W istocie jednak ich krytyka skarżonego orzeczenia dotyczy przede wszystkim zanegowania dobrej wiary uczestnika postępowania. W tym zakresie Sąd Okręgowy dokonał ustaleń na podstawie oceny materiału dowodowego, w szczególności zaś na podstawie sposobu wejścia w posiadanie służebności dotyczących urządzeń przesyłowych odpowiadającego prawu służebności przesyłu przez poprzednika prawnego uczestnika postępowania. Poprzednikiem tym było przedsiębiorstwo państwowe. Było ono posiadaczem w dobrej wierze, gdyż do czasu sprzedaży wnioskodawcom nieruchomości przez którą urządzenia są przeprowadzone, nieruchomość była własnością Skarbu Państwa. Z tego ustalenia Sąd wyprowadził poprawny wniosek, że uczestnik postępowania jest kontynuatorem posiadania w dobrej wierze tej służebności, które doprowadziło do nabycia jej przez zasiedzenie i w tym zakresie nie można mówić, że Sąd Okręgowy dopuścił się oczywistego naruszenia prawa.

W uchwale z dnia 22 maja 2013 r. III CZP 18/13 (OSNC 2013 nr 12, poz. 139) Sąd Najwyższy podtrzymał stanowisko, że przed wejściem w życie art. 305/1 - 305/4 k.c. dopuszczalne było nabycie w drodze zasiedzenia na rzecz przedsiębiorcy służebności odpowiadającej treścią służebności przesyłu, dodając przy tym, iż okres występowania na nieruchomości stanu odpowiadającego służebności przesyłu przed wejściem w życie tych przepisów podlega doliczeniu do

czasu posiadania wymaganego do zasiedzenia tej służebności. Wykładnia prawa przyjęta w tej uchwale jest swoistym podsumowaniem wypowiedzi Sądu Najwyższego na ten temat. Powtarzanie zajętego w niej stanowiska byłoby zbędne, gdyż od czasu jej pojęcia nie było judykatów, w których Sąd Najwyższy prezentowałby odmienne poglądy w tym względzie. Z tych przyczyn należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]